

sig i Befolkningens Stridigheder. Med en Beskedenhed, af hvilken man i begge Lejre havde ladet sig stille tilfreds, erklærede han den Gang overfor enhver, der søgte at tilegne sig ham for deres Parti, at han „kun var en simpel Købmand“, der meget vel indsaar, at han her i Sognet havde den underordnede Op-gave at skaffe Befolkningen saa reelle og prisbillige Varer som muligt og ved prompte Ekspedition og lette Afviklingsvilkaar at tilfredsstille de Kunder, der vilde bære ham med deres Tillid. Men efter at Væver Hansen ikke desmindre for et Par Aar siden havde faaet oprettet en saakaldt „Forbrugsforening“ i Skibberup og derved berøvet ham mere end hans halve Kundekres, havde han pludselig indset, til hvilken Fordærvelse den ny Tids megen Folkeoplysning førte, og at det for alle retsindige Borgere nu galdt om at slutte sig ubrydeligt sammen for at værne Landet mod den vankundige Almues Anmasselser. I sine mismodige Øjeblikke saar han i Aanden, hvorledes Skibberuppernes for-bryderiske Selvraadighed vilde brede sig ud over Egnen, ja over det ganske Land; hvorledes Forbrugsforeninger og Andelsforetagender vilde skyde op som giftige Paddehatte i hver en By; medens gamle, paa Faguddannelse og Sagkundskab grundede Forretninger ubarmhjertigt tilintetgjordes. Hvorledes stod det ikke allerede til i det offentlige Liv? Trængte ikke der Bønderne sig frem overalt og tiltvang sig Styret? Ovre i Kyndby havde de forleden kastet to Proprietærer, ja endog en Jægermester ud af Sogneraadet og i disses Sted valgt tre Mænd, der neppe kunde skrive deres Navne. Og inde i Rigsdagen? Gud bedre det! Bønder og Bønder og ikke andet end Bønder!

Naar Samtalen i Villings Butik nu faldt paa Skibberupperne og deres Fremfærd, og især naar der blandt de Tilstedeværende fandtes nogle af de smaa Boelsmænd ude fra Overdrevet, der mistænktes for at nære begyndende Tilbøjeligheder for Væver Hansens Forsamlingssal, optraadte han straks som deklamerende Agitator.

„Jeg er sandelig ingenlunde nogen Fjende af Friheden,“ udbrød han, idet hans blege Ansigt straks blev rosenrødt af selvbehagelig Iver. „Jeg mener blot, at man overalt skal respektere